

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 464
Warszawa, 18 czerwca 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo oświatowe.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Bartłomieja Wróblewskiego.

(-) Dominika Chorościńska; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Michał Dworczyk; (-) Jan Dziedziczak; (-) Agnieszka Górska; (-) Fryderyk Kapinos; (-) Bartosz Kownacki; (-) Anna Kwiecień; (-) Paweł Lisiecki; (-) Jerzy Małecki; (-) Anna Milczanowska; (-) Teresa Pamuła; (-) Jerzy Polaczek; (-) Tomasz Rzymkowski; (-) Anna Maria Siarkowska; (-) Sławomir Skwarek; (-) Beata Strzałka; (-) Ewa Szymańska; (-) Piotr Uściński; (-) Agata Katarzyna Wojtyszek; (-) Bartłomiej Wróblewski.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy - Prawo oświatowe

Art. 1. W art. 37 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (t.j. Dz. U. 2019, poz. 1148, ze zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2:

a) skreśla się pkt 1);

b) w pkt 2) skreśla się literę a);

2) po ust. 8 dodaje się ust. 9 - 12 w brzmieniu:

„9. Wysokość kwoty subwencji oświatowej na ucznia zamieszkałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełniającego obowiązek szkolny lub obowiązek nauki poza szkołą ustala się w wysokości 0,8 kwoty jednostkowej na ucznia przeliczeniowego w finansowym standardzie A, z zastrzeżeniem odpowiedniego stosowania wag zwiększających finansowy standard A na realizację zadań szkolnych.

10. W przypadku ucznia:

1) posiadającego obywatelstwo polskie;

2) będącego osobą pochodzenia polskiego w rozumieniu przepisów o repatriacji albo będącego zstępnym takiej osoby;

3) posiadającego Kartę Polaka albo będącego zstępnym takiej osoby;

zamieszkałego na stałe poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz spełniającego obowiązek szkolny lub obowiązek nauki poza szkołą, wysokość kwoty subwencji oświatowej ustala się w wysokości 0,15 kwoty jednostkowej na ucznia przeliczeniowego w finansowym standardzie A.

11. Subwencja, o której mowa w ust. 10, obejmuje wyłącznie koszty, organizowanych przez szkołę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo przez szkołę o której mowa w art. 8 ust. 5 pkt

1) ppkt a) albo pkt 2) ppkt c), egzaminów z:

1) języka polskiego;

2) historii, o ile w przeważającej części dotyczy historii Polski;

3) geografii, o ile w przeważającej części dotyczy geografii Polski;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1078, 1287, 1680, 1681, 1818, 2197, 2248, z 2020 r. poz. 374.

oraz związane z nimi koszty administracyjne.

12. Przepisy ust. 10 i 11 stosuje się, pod warunkiem opłacania przez rodziców lub ucznia, w szkole, ewentualnej pozostałej części kosztów, w tym kosztów innych egzaminów klasyfikacyjnych.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Cel regulacji.

Celem regulacji jest usprawnienie aktualnie obowiązujących przepisów dotyczących tzw. edukacji domowej oraz wsparcie polskich dzieci edukujących się w trybie edukacji domowej za granicą.

II. Projektowane zmiany.

Projekt zakłada:

- a) zniesienie ograniczeń w wyborze szkoły ze względu na teren województwa;
- b) zniesienie wymogu uzyskiwania opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej;
- c) zapisanie na poziomie ustawy wysokości subwencji dla dzieci spełniających obowiązek szkolny lub nauki poza szkołą oraz podwyższenie go z 0,6 do 0,8 podstawowej subwencji;
- d) dopuszczenie do edukacji domowej polskich dzieci mieszkających za granicą przy ograniczonym finansowaniu z budżetu.

Ad a) Zniesienie ograniczeń w wyborze szkoły.

Proponowana poprawka wychodzi naprzeciw oczekiwaniom społecznym dotyczącym gwarancji równego dostępu do edukacji (art. 70 ust. 3 oraz ust. 4 Konstytucji) oraz prawa rodziców do decydowania o kształcie edukacji ich dzieci zawarte w licznych aktach normatywnych zarówno krajowych jak i międzynarodowych (m.in. art. 48 ust.1, art. 53 ust. 3 Konstytucji RP, art. 26 ust. 1 w zw. z art. 28 ust. 2 i 3 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, art. 8 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności). W sprawie ograniczania swobody wyboru szkoły wypowiedzieli się w 2007 r. Rzecznik Praw Obywatelskich p. dr Janusz Kochanowski oraz Rzecznik Praw Dziecka p. Ewa Sowińska w piśmie o sygnaturze ZBA-500-3/07/KB z 16 stycznia 2007 r. do Ministra Edukacji Narodowej w którym wskazywali na niezgodność z Konstytucją RP rozwiązań ograniczających rodzicom w ramach edukacji domowej prawa do wyboru szkoły. Sprawą kluczową dla rodziców jest, kwestia by szkoła, do której przypisane jest ich dziecko, rozumiała specyfikę edukacji domowej i dzięki temu tworzyła sprzyjające warunki dla tej formy edukacji. Dlatego nie powinno się ograniczać rodzicom prawa do wybrania najlepszej oferty dla ich dzieci.

Należy również wskazać, że uczniowie spełniający obowiązek szkolny poza szkołą stanowią jedyną grupę uczniów, którzy nie mają możliwości wyboru szkoły poza województwem ich zamieszkania. Zwraca się uwagę, że jest to sprzeczne z art. 31 ust. 3 Konstytucji ograniczenie w zakresie

korzystania z konstytucyjnych wolności i praw. Ograniczenia takie są możliwe tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Takie ograniczenie wolności wyboru szkoły nie znajduje uzasadnienia.

Dlatego też, proponuje się znieść wymóg, by dziecko mogło tylko w tym województwie uczyć się w ramach edukacji domowej, w którym zamieszkuje. Należy przy tym wyjaśnić, iż w przypadku szkół podstawowych rejonizacja wygląda inaczej. Konstrukcja ustawowa wskazuje, iż jest ona raczej przywilejem ucznia niż obowiązkiem. Oznacza to, iż do szkoły przyjmowane są z urzędu dzieci zamieszkałe w obwodzie szkoły. Natomiast dzieci zamieszkałe poza obwodem szkoły mogą być przyjęte do klasy I po przeprowadzeniu postępowania rekrutacyjnego, jeżeli dana publiczna szkoła podstawowa nadal dysponuje wolnymi miejscami (art. 133 ust. 1 i 2 Prawa oświatowego). Rodzice dziecka mogą również wybrać dla niego dowolną szkołę niepubliczną. Możliwe jest zatem wybranie szkoły publicznej (jeżeli dysponuje wolnymi miejscami) oraz szkoły niepublicznej położonej w innym województwie niż szkoła. Możliwości takiej pozbawieni są jedynie uczniowie uczący się w trybie tzw. edukacji domowej, a tymczasem z samej istoty tej formy kształcenia wynika rzadszy kontakt ze szkołą niż w przypadku uczniów uczących się w szkole w systemie klasowo-lekcyjnym, więc tym bardziej jest uzasadnione nie związanie ucznia z danym województwem. Dodatkowo, rejonizacja nie obowiązuje na poziomie szkół ponadpodstawowych - znowu wyjątek stanowią tutaj uczniowie kształcący się w trybie edukacji domowej. W praktyce, czasem ma miejsce, iż uczniowie szkół ponadpodstawowych wybierają szkołę ponadpodstawową w innym województwie niż województwo ich zamieszkania. Powodowane jest to np. chęcią kształcenia w zawodzie, w którym nie mogą się kształcić w danym województwie, kształceniem w szkole artystycznej czy chęcią kształcenia w liceum ogólnokształcącym o odpowiednio wysokim poziomie kształcenia. Możliwości takiej pozbawieni są jedynie uczniowie uczący się w edukacji domowej. Oznacza to, iż dziecko kształcące się w systemie klasowo-lekcyjnym może uczęszczać do liceum ogólnokształcącego poza województwem zamieszkania, a jedynie dziecko uczące się w trybie edukacji domowej jest takiej możliwości pozbawione. Jest to oczywista niezgodność z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP).

Ponadto, zniesienie obowiązku zamieszkania na terenie województwa ma tym większe uzasadnienie, iż projektowaną ustawą wprowadza się możliwość edukacji domowej dla dzieci mieszkających na stałe poza granicami Polski.

Ad b) Zniesienie wymogu uzyskiwania opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Wyniki badań wielu naukowców na temat edukacji domowej wskazują na wysoką skuteczność tej metody niezależnie od sytuacji rozwojowej dziecka. Potwierdzają to także polskie rankingi wyników maturalnych szkół, w których szkoły z przewagą dzieci edukacji domowej zajmują wysokie pozycje. Edukacja domowa sprawdza się zarówno wśród dzieci wybitnie uzdolnionych, dzieci przeciętnych jak

i dzieci z różnorodnymi ograniczeniami czy wręcz upośledzeniami. Biorąc pod uwagę powyższe dane, bezzasadne jest przeprowadzanie badań w poradni psychologiczno-pedagogicznej, gdyż nie ma ono uzasadnionego wpływu na podjęcie decyzji przez dyrektora szkoły, co do wyrażenia lub nie, zgody na spełnianie obowiązku szkolnego poza szkołą (dyrektor może również wyrazić zgodę w przypadku negatywnej opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej).

A ponadto, finansowanie takich badań ze środków publicznych, wobec braku ich przydatności w procesie decyzyjnym, jest niegospodarnością.

Wreszcie, czas oczekiwania na opinię poradni jest dość długi (liczony od pierwszej wizyty rodzica w poradni do dnia otrzymania opinii) i w praktyce często dłuższy niż wynika to z Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 lutego 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych (Dz. U. 2013 poz. 199). Jest to szczególnie problematyczne w sytuacji, gdy sytuacja w szkole lub stan zdrowia dziecka, zmusza rodziców do pilnego zastąpienia edukacji w szkole, edukacją w domu.

Ad c) Zapisanie na poziomie ustawy wysokości subwencji dla dzieci spełniających obowiązek szkolny lub nauki poza szkołą oraz podwyższenie go z 0,6 do 0,8 podstawowej subwencji.

Proponowane rozwiązanie ma charakter porządkujący, pozwalający na planowanie przez szkoły swojego rozwoju w dłuższej perspektywie czasowej. Ma zapobiegać niepewności, co do finansowania w danych latach, tym bardziej, iż rok finansowy nie pokrywa się z rokiem szkolnym. Obecny poziom finansowania edukacji pozaszkolnej stanowi około 60% w stosunku do edukacji niepublicznej i około 25% w stosunku do szkół publicznych. Jest to zbyt duża dysproporcja, nie uzasadniona w zakresie realizowanych przez szkoły zadań oświatowych. Stąd też proponuje się jednolicie podnieść jego poziom do 80%. Zarazem, wskaźnik ten może być, tak jak dotychczas, zwiększony o wagi określone przepisami wykonawczymi dot. sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej, jeśli wynika to z sytuacji ucznia (np. ze względu na niepełnosprawność intelektualną, niesłyszącego, słabosłyszącego, niewidomego, słabowidzącego, z niepełnosprawnością ruchową).

Ad d) Dopuszczenie do edukacji pozaszkolnej polskich dzieci, mieszkających za granicą, przy ograniczonym finansowaniu z budżetu.

Zapisy art. 37 w obecnej postaci wykluczają z dostępu do edukacji pozaszkolnej polskie dzieci na stałe mieszkające zagranicą. Takie rozwiązanie podyktowane było eliminacją możliwości nadużyć ze względu na podwójne finansowanie edukacji dziecka przez system krajowy oraz system kraju zamieszkania dziecka. Obecne rozwiązanie jest jednak zbyt restrykcyjne. Zaproponowana poprawka umożliwi korzystanie z edukacji pozaszkolnej, ale jednocześnie ogranicza jej finansowanie do poziomu innych aktualnie funkcjonujących rozwiązań dotyczących edukacji polonijnej.

W proponowanym rozwiązaniu finansowane są jedynie egzaminy klasyfikacyjne z języka polskiego, oraz z historii i geografii, o ile w przeważającej części dotyczą Polski (regulacje spójne w nawiązaniu do regulacji art. 4 pkt 4 i art. 22 ust. 1 i 2 Prawa oświatowego), a także związane z nimi koszty administracyjne. Koszty pozostałych egzaminów klasyfikacyjnych muszą być pokrywane przez rodziców. Ponadto, subwencja jest przekazywana tylko do szkół znajdujących się na terytorium Polski, albo do szkół zagranicznych prowadzonych przez Ministra Edukacji Narodowej. Wreszcie, szeroko określono polskie dzieci, uprawnione do pokrycia kosztów ich egzaminów (jako posiadające obywatelstwo polskie, czy będące osobą pochodzenia polskiego w rozumieniu przepisów o repatriacji albo będącego zstępnym takiej osoby, czy posiadające Kartę Polaka albo będące zstępnym takiej osoby).

Takie rozwiązanie pozwoli na wzmocnienie więzi polskich dzieci mieszkających za granicą z Polską i polską tożsamością, zapobiegając wynarodowieniu.

III. Skutki finansowe dla budżetu Państwa.

Ustawa będzie oddziaływała na budżet Państwa, zwiększając jego wydatki w porównaniu do sytuacji obecnej.

Subwencja w standardzie finansowym A, czyli kwota subwencji przypadająca na jednego ucznia przeliczeniowego wynosi na 2020 rok ok. 6 tys. zł.

Zwiększenie wydatków będzie miało miejsce odnośnie dzieci uczących się w trybie edukacji domowej na terenie Polski. Aktualnie, w Polsce ok. 12,3 tys. uczniów uczy się w trybie domowym. Biorąc pod uwagę, iż dotychczas subwencja na dziecko uczące się w trybie edukacji domowej wynosi 0,6 subwencji jednostkowej stanowi to wydatek dla budżetu państwa w wysokości 44 mln zł (12.300 uczniów x 0,6 x 6 tys. zł subwencji). Zgodnie z proponowaną regulacją koszty dla budżetu państwa wzrosną do 59 mln zł (12.300 uczniów x 0,8 x 6 tys. zł subwencji). Należy jednak zauważyć, że w sytuacji, gdyby wszystkie dzieci uczące się w edukacji domowej chodziły do szkół dawałoby to kwotę 73,8 mln zł (12.300 uczniów x 6 tys. zł subwencji). Innymi słowy proponowana zmiana zwiększy wydatki budżetu państwa o 14,8 mln zł rocznie, ale wciąż będzie mniejsza o 14,8 mln zł rocznie od wydatków ponoszonych w przypadku dzieci uczących się stacjonarnie.

Zwiększenie wydatków będzie miało miejsce odnośnie dzieci uczących się w trybie edukacji domowej za granicą. Szacuje się tę liczbę na 2 tys. uczniów. Przy subwencji wynoszącej 0,15 kwoty podstawowej, daje to kwotę 1,8 mln zł (2 tys. uczniów x 0,15 x 6 tys. zł subwencji).

Biorąc pod uwagę powyższe obciążenia dla budżetu we w/w wys. 14,8 mln zł oraz wys. 1,8 mln zł, łącznie dodatkowe, szacowane obciążenie dla budżetu wyniesie 16,6 mln zł rocznie.

IV. Podmioty, na które będzie oddziaływała ustawa.

Ustawa będzie oddziaływała na:

- a) uczniów i ich rodziców - pozwoli na edukację domową ucznia niezależnie od miejsca zamieszkania, co ułatwi uczniom/rodzicom codzienne funkcjonowanie, w tym pozwoli niektóre egzaminy zdawać za granicą;
- b) szkoły - poprzez zwiększenie pewności finansowania egzaminów dla uczniów edukacji domowej.

V. Skutki społeczne ustawy.

Przewiduje się pozytywne skutki społeczne wykonania ustawy, takie jak wzrost mobilności społeczeństwa, zwiększenie wyedukowania czy wytworzenie poczucia tożsamości narodowej wśród większej części Polonii.

VI. Wpływ ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Dzięki zniesieniu obowiązku zamieszkania na terenie danego województwa w kontekście możliwości edukacji domowej, przewiduje się zwiększenie konkurencyjności między szkołami w różnych częściach kraju, co będzie skutkowało większą efektywności edukacji.

VII. Wpływ ustawy na rynek pracy.

Ustawa pozytywnie wpłynie na rynek pracy, bowiem rodzice uczniów nie musieli mieszkać w danym województwie, by ich dziecko mogło się w nim edukować domowo. Dlatego też będą bardziej mobilni, a poprzez to, przepływ pracowników będzie bardziej dopasowany do aktualnych potrzeb w danych regionach kraju.

VIII. Wpływ ustawy na sytuację i rozwój regionalny.

Wyżej wskazane wzrost konkurencyjności szkół i wzrost mobilności pracowniczej będą skutkowały wzmożeniem rozwoju regionalnego.

IX. Zgodność ustawy z Konstytucją RP.

Projekt ustawy jest zgodny z Konstytucją RP. W szczególności, projektowana ustawa jest zgodna z art. 1 (Polska dobrem wspólnym), art. 6 ust. 2 (udzielenie pomocy Polakom zamieszkałym za granicą w zachowaniu ich związków z narodowym dziedzictwem kulturalnym), art. 18 (ochrona

rodziny), art. 31 ust. 3 (ochrona wolności), art. 32 (równość wobec prawa), art. 36 (opieka ze strony RP podczas pobytu za granicą), art. 48 ust. 1 (wychowanie przez rodziców dziecka zgodnie z własnymi przekonaniami), art. 53 ust. 3 (wychowanie moralne dziecka przez rodziców zgodnie z własnymi przekonaniami), art. 70 (prawo do nauki, prawo rodziców do wyboru szkół dla dzieci, powszechny i równy dostęp do wykształcenia oraz w tym celu tworzenie i wspieranie systemów indywidualnej pomocy finansowej i organizacyjnej dla uczniów), art. 71 ust. 1 (uwzględnianie w polityce społecznej i gospodarczej RP dobra rodziny), art. 72 ust. 1 (ochrona praw dziecka).

X. Zgodność ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 24 czerwca 2020 r.

BAS-WAPM-1330/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bartłomiej Wróblewski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje zmianę art. 37 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910; dalej: ustawa).

Proponowana ustawa dotyczy regulacji odnoszących się do spełniania poza przedszkolem rocznego obowiązku przedszkolnego oraz spełnienia poza szkołą obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki (dalej: edukacja domowa).

W nowelizacji przewidziano uchylenie dwóch przesłanek warunkujących możliwość wydania zezwolenia na edukację domową (zmieniany art. 37 ust. 2 ustawy). Dotyczą one wymogu miejsca zamieszkania dziecka na terenie województwa, w którym znajduje się przedszkole, szkoła podstawowa lub szkoła ponadpodstawowa, do której dziecko zostało przyjęte oraz obowiązku dołączenia do wniosku o wydanie zezwolenia opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej.

W projekcie określono również wysokość kwoty subwencji oświatowej na ucznia zamieszkałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełniającego obowiązek szkolny lub obowiązek nauki poza szkołą (dodawany ust. 9 w art. 37 ustawy). Wysokość wspomnianej kwoty wyniesie 0,8 kwoty jednostkowej na ucznia przeliczeniowego w finansowym standardzie A, z zastrzeżeniem odpowiedniego stosowania wag zwiększających finansowy standard A na realizację zadań szkolnych.

Proponowana ustawa wprowadza również wysokość kwoty subwencji oświatowej na ucznia zamieszkałego na stałe poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz spełniającego obowiązek szkolny lub obowiązek nauki poza szkołą, który: posiada obywatelstwo polskie; jest osobą pochodzenia polskiego w rozumieniu przepisów o repatriacji albo zstępnym takiej osoby; posiada Kartę

Polaka albo jest zstępny takiej osoby (dodawane ust. 10-12 w art. 37 ustawy). Wysokość kwoty subwencji oświatowej wyniesie w tym przypadku 0,15 kwoty jednostkowej na ucznia przeliczeniowego w finansowym standardzie A.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu można wskazać art. 165 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Przepis ten stanowi, że Unia Europejska przyczynia się do rozwoju edukacji o wysokiej jakości poprzez zachęcanie do współpracy między państwami członkowskimi oraz, jeśli jest to niezbędne, poprzez wspieranie i uzupełnianie ich działalności, w pełni szanując odpowiedzialność państw członkowskich za treść nauczania i organizację systemów edukacyjnych, jak również ich różnorodność kulturową i językową. Organizacja systemu edukacji (której dotyczy opiniowany projekt ustawy) należy więc do wyłącznej kompetencji państwa członkowskiego.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe nie jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Autor:

Konrad Kuszel

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 24 czerwca 2020 r.

BAS-WAPM-1331/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

**w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu –
czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bartłomiej Wróblewski)
jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Projekt przewiduje zmianę art. 37 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910; dalej: ustawa).

Proponowana ustawa dotyczy regulacji odnoszących się do spełniania poza przedszkolem rocznego obowiązku przedszkolnego oraz spełnienia poza szkołą obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki (dalej: edukacja domowa).

W nowelizacji przewidziano uchylenie dwóch przesłanek warunkujących możliwość wydania zezwolenia na edukację domową (zmieniany art. 37 ust. 2 ustawy). Dotyczą one wymogu miejsca zamieszkania dziecka na terenie województwa, w którym znajduje się przedszkole, szkoła podstawowa lub szkoła ponadpodstawowa, do której dziecko zostało przyjęte oraz obowiązku dołączenia do wniosku o wydanie zezwolenia opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej.

W projekcie określono również wysokość kwoty subwencji oświatowej na ucznia zamieszkałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełniającego obowiązek szkolny lub obowiązek nauki poza szkołą (dodawany ust. 9 w art. 37 ustawy). Wysokość wspomnianej kwoty wyniesie 0,8 kwoty jednostkowej na ucznia przeliczeniowego w finansowym standardzie A, z zastrzeżeniem odpowiedniego stosowania wag zwiększających finansowy standard A na realizację zadań szkolnych.

Proponowana ustawa wprowadza również wysokość kwoty subwencji oświatowej na ucznia zamieszkałego na stałe poza terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej oraz spełniającego obowiązek szkolny lub obowiązek nauki poza szkołą, który: posiada obywatelstwo polskie; jest osobą pochodzenia polskiego w rozumieniu przepisów o repatriacji albo zstępnym takiej osoby; posiada Kartę Polaka albo jest zstępnym takiej osoby (dodawane ust. 10-12 w art. 37 ustawy). Wysokość kwoty subwencji oświatowej wyniesie w tym przypadku 0,15 kwoty jednostkowej na ucznia przeliczeniowego w finansowym standardzie A.

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej.

Autor:

Konrad Kuszel

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski